

1. Kaupunginvaltuusto

talviuinnin tarvetta palvelevan pukusuojan sijoitus. Toistaiseksi ei ollut mahdollista rakentaa uutta pukusuojaa Hietarantaan, mutta lautakunta aikoi tutkia, voitaisiinko tilannetta tilapäisesti parantaa vuokraamalla vanha parakki, kuten tehtiin viimeksi v. 1965. Kaupunginvaltuusto edellytti, että kaupunginhallitus kiinnittää huomiota talvi-

uimareiden olosuhteiden parantamiseen, niin että Hietaniemen uimarannalla olevan pukusuojan vuokraukseen, avannolle pääsyn helpottamiseen samoin kuin Kulosaaren talviuimareiden toiminnan avustamiseen varataan jo kertomusvuoden keväänä käytettävissä olevia määrärahoja (12.2. 130 §).

6. Yleisiä töitä koskevat asiat

Rakennusjärjestyksen muutoksen vahvistaminen. Merkittiin tiedoksi, että sisäasiainministeriö oli 23.7. vahvistanut valtuuston 4.12.1968 muuttaman rakennusjärjestyksen 72 §:n 4 mom:n. Muutos koski tontinomistajan velvollisuutta katuosuutensa puhtaana-pitoon, lumenluontiin ja hiekottamiseen (3.9. 569 §, kunn. as. kok. n:o 117).

Kadun ja viemärin keskimääräisten rakentamiskustannusten nousun vuoksi valtuusto päätti vahvistaa niiden uudet yksikköhinnat kertomusvuodeksi. Hinnat olivat voimassa sellaisin varauksin, että niitä sovelletaan sikäli, kuin hintasäännöstelymääräykset eivät aseta sille estettä (18.6. 458 §, kunn.as. kok. n:o 84).

Moottoriajoneuvokorjaamo. Valtuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1967 talousarvioon Oulunkylän varaston autotallia varten merkitystä määrärahasta 64 000 mk moottoriajoneuvokorjaamon suunnittelukustannuksia varten ja kertomusvuoden talousarvioon Kyläsaaren jätteenpolttolaitoksen ja kuljetuskeskuksen laajentamiseen merkitystä määrärahasta 800 000 mk korjaamon rakennustöiden aloittamista varten (15.1. 44 §, 17.9. 653 §).

Talin puhdistamo. Valtuusto päätti hyväksyä rakennusviraston katurakennusosaston laatimat Talin puhdistamon esikäsittelyyase-man luonnospiirustukset n:o 8 000 III/18—8 000 III/26 (10.12. 898 §).

Moottoriteiden rakentamista koskevat lau-

sunnot. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt valtuuston lausunnon suunnitelmasta Helsingin—Lahden moottoritien rakentamiseksi välillä Tattariharju—Järvenpää yleisten teiden järjestelyineen. Lausunto koski suunnitelman seuraavia ehdotuksia ja kysymyksiä:

1. Moottoritien suoja-alue ulotetaan kaupungin alueella suunnitelman alkupaalulta Vaaralan eritasoliittymään asti 3+3 -kaksitaisten moottoritien mukaan 30 m:n etäisyydelle lähimmän ajoradan keskiviivasta. Eritasoliittymien kohdalla suoja-alue ulotetaan kuitenkin vain 20 m:n päähän ramppien keskiviivasta, jolloin samalla otetaan huomioon myöhemmin rakennettavat rampit, jotka rakennetaan siinä vaiheessa, kun risteys on saatava täydellisenä liikenteen käyttöön.

2. Kaupunki ilmoittanee, ryhtyykö se muuttamaan vahvistettuja asemakaavoja niin, että niissä varataan suunnitelmapiirustuksissa esitetty liikennealue, joka myös tarkoittaa moottoritien osalta 3+3 -kaksitaista tietä ja muiden teiden osalta suunnitelman mukaisia tieleveyyksiä. Samalla kaupungin tulee liittää asiakirjoihin ne vahvistetut asema- ja rakennuskaavat, joita suunnitelmakansioissa ei mahdollisesti ole.

3. Moottoritiellä sallitaan ainoastaan tie-liikenneasetuksen 13 §:n 3 kohdan mukainen liikenne.

4. Nykyinen valtatie n:o 4—5 jää kaupun-

gin alueella moottoritien tiealueeksi ja lakkaa syrjään jääviltä osiltaan tielain 33 §:n 2 kohdan mukaisesti yleisenä tienä.

5. Osallistuuko kaupunki ja millä rahamäärällä moottoritien rakentamiskustannuksiin?

6. Katsooko kaupunki voivansa maksaa tienpitäjälle siltojen S1, S2 ja S3 sekä jalankulku- ja polkupyörätien K1 rakentamiskustannukset, jotka on arvioitu alustavasti 1 488 000 mk:ksi, vai haluaako kaupunki itse rakentaa mainitut kohteet?

7. Suostuuko kaupunki moottoritien Tattariharjun ja kaupungin rajan välisen osan valaisemiseen siten, että kustannukset jakautuvat tie- ja vesirakennushallituksen ja kaupungin kesken samalla tavalla kuin aikaisemmin tehdyssä sopimuksessa, joka tarkoitti mm. parhaillaan rakenteilla olevaa ja jo valmistunutta moottoritien osaa?

8. Suostuuko kaupunki kustannuksellaan purkamaan, siirtämään tai suojaamaan vahvistettavalle moottoritien tie- ja liikennealueelle jäävät viemäri-, vesi-, sähkö- ym. johdot, kaapelit ja laitteet siten, ettei niistä aiheudu tien rakentamiselle haittaa tai viivästymistä?

9. Sitoutuuko kaupunki vastaamaan tiealueen lunastus- ja korvauskustannuksista.

10. Suostuuko kaupunki siihen, että tiealueen ulkopuolella mahdollisesti toteutettavat maisemointisuunnitelmat voidaan laatia tie- ja vesirakennushallituksen toimesta, sekä ottaisiko kaupunki tiealueen ulkopuolelle tulevat istutukset kustantaakseen ja hoitaakseen? Kysymys tarkoittaa kaupungin omistamia maa-alueita.

Kaupunkisuunnittelulautakunnan ja yleisten töiden lautakunnan annettua asiasta lausuntonsa valtuusto päätti kaupunginhallituksen esityksen mukaisesti ilmoittaa tie- ja vesirakennushallitukselle lähetettävässä lausunnossaan puoltavansa ko. suunnitelmaa. Samalla valtuusto päätti esittää, että ennen tiesuunnitelman vahvistamista vielä tutkittaisiin ns. välikehätien suuntausta sil-

mällä pitäen sen liittymäkohtaa Helsingin—Lahden moottoritiellä sekä ilmoittaa

1) että se puoltaa suunnitelmassa esitetyjä suoja-alueita,

2) että se ryhtyy muuttamaan Jakomäen asemakaavaa suunnitelmapiirustuksissa edellytetyllä tavalla,

3) ettei kaupungilla ole huomauttamista siihen, että moottoritiellä sallitaan ainoastaan tieliikenneasetuksen 13 §:n 3 kohdan mukainen liikenne sekä että nykyinen valtatie n:o 4—5 jää kaupungin alueella moottoritien tiealueeksi ja syrjään jääviltä osiltaan lakkaa tielain 33 §:n 2 kohdan mukaisesti yleisenä tienä,

4) ettei kaupunki osallistu varsinaisen moottoritien rakentamiskustannuksiin,

5) että kaupungin sisäistä liikennettä palvelevien Suurmetsäntien ja Jakomäenkujan siltojen (S1 ja S2) sekä jalankulku- ja polkupyörätien (K1) samoin kuin sillan (S3) rakentamisen suhteen kaupunki ilmoittaa maksavansa niiden kustannukset, kuitenkin siten että mainitut rakennuskohteet rakennetaan valtion toimesta,

6) että kaupunki suostuu moottoritien Tattariharjun ja kaupungin rajan välisen osan valaisemiseen siten, että kustannukset jakautuvat tie- ja vesirakennushallituksen sekä kaupungin kesken samalla tavoin kuin valtion ja kaupungin kesken on aikaisemmin sovittu mm. Helsingin—Lahden moottoritien osuuden Koskelantie—Tattariharju valaistamisesta, kuitenkin niin, etteivät Vaaralan eritasoliittymän kaupungin alueelle ulottuvat rampit tule kaupungin valaistaviksi,

7) että kaupunki sitoutuu kustannuksellaan purkamaan, siirtämään ja suojaamaan kaupungin omat viemäri-, vesi- ja sähköjohdot sekä kaapelit vahvistettavan moottoritien tie- ja liikennealueelle jääviltä osilta,

8) ettei kaupunki sitoudu vastaamaan tiealueen lunastus- eikä korvauskustannuksista yli sen määrän, mitä laki kaupunkia siihen velvoittaa sekä

9) ettei kaupunki vielä tässä vaiheessa,

1. Kaupunginvaltuusto

kun suunnitelmassa ei ole esitetty, miten laajalle tiealueen ulkopuolelle maisemointisuunnitelma ulotetaan, katso voivansa päättää, ottaako se tiealueen sivustoille mahdollisesti tehtävät, maisemointisuunnitelmien edellyttämät istutukset kustantaakseen ja hoitaakseen kaupungin omistamien alueiden osalta (29.10. 768 §).

Lisäksi valtuusto päätti tie- ja vesirakennushallitukselle annettavassa lausunnossaan ilmoittaa puoltavansa Helsingin—Lahden moottoritien rakentamisuunnitelmaan välillä Tattariharju—Järvenpää liittyvää yksityisten teiden liittymä- ja järjestelysuunnitelmaa (29.10. 769 §).

Eräiden paikallistiepäätösten peruuttamisesta annettava lausunto. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt valtuuston lausuntoa niiden paikallistiepäätösten peruuttamisesityksen johdosta, joista Uudenmaan piirin piirikonttori oli tehnyt esityksen 5.12.1968 niiden paikallistiepäätösten lisäksi, jotka kaupunginhallitus 14.10.1968 oli esittänyt peruutettaviksi. Peruutukset koskivat osaa Fallkullantie-nimisestä epävirallisesta kunnantiestä, osa Karhusuontie-, osa Kolmenmäentie- ja osa Eskolantie -nimisestä tieväylästä, Kenttätietä ja Vanhaa Tapanilantietä. Kun näiden kaupungin hoidossa olevien teiden kaduksi rakentaminen oli eräiden teiden osalta jo käynnissä ja muiden osalta tarkoitus aloittaa lähivuosina ja kun niiden kunnostaminen paikallistieksi ei näin ollen ollut tarkoituksenmukaista, lautakunta oli esittänyt, että kaupungin taholta yhdyttäisiin piirikonttorin esitykseen ko. paikallistiepäätösten peruuttamisesta. Piirikonttorin esityksen johdosta, joka koski Tapanilan eräiden yksityisteiden paikallistiepäätösten peruuttamista, lautakunta ilmoitti, että teiden kaduksi rakentaminen aloitetaan sitten, kun alueelle on vahvistettu asemakaava. Lautakunnalla ei ollut huomauttamista sitä vastaan, että paikallistiepäätökset peruutetaan. Tiet muuttuvat silloin yksityistielain 105 §:n 1 mom:n ja 106 §:n 1 mom:n nojalla laissa tarkoitetuiksi

yksityisiksi teiksi, joiden kunnossapito kuuluu ao. tiekunnalle siihen saakka, kunnes niitä ruvetaan rakentamaan kaduiksi. Niin ikään muuttuvat kaupungin hoidossa olevat, esityksessä mainitut tiet yksityisiksi, edelleen kaupungin hoitoon jääviksi teiksi siitä alkaen, jolloin ministeriö on peruuttanut niistä antamansa paikallistiepäätökset. Valtuusto päätti antaa tie- ja vesirakennushallitukselle yleisten töiden lautakunnan esityksen mukaisen lausunnon (26.3. 245 §).

Valtuusto päätti ilmoittaa tie- ja vesirakennushallitukselle puoltavansa koko Pukinmäentie-nimisen paikallistien muuttamista kaduksi sekä puoltavansa katselmuksentekijän ehdotuksia Latokartanon ja Malmin välisen maantien sekä Siltamäen ja Malmin välisen paikallistien päätekohtien muuttamisesta (26.11. 842, 843 §).

Jätteenpolttolaitokset. Valtuusto päätti hyväksyä Kyläsaaren jätteenpolttolaitoksen laajennuksen luonnospiirustukset n:o 1, 10, 12 ja 13/27.2.1969, 2—9, 11 ja 14/11.3.1969 sekä 15 ja 16/23.7.1968 sillä ehdolla, että mahdollisuutta kadulle johtavien yhteyksien vähentämiseen tutkitaan yhteistyössä kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunniteluosaston kanssa ja että ranta-alueita täytettäessä seurataan kiinteistöviraston geoteknillisen toimiston ohjeita. Lisäksi valtuusto hyväksyi seuraavan lisäponnen: »Hyväksyesään kaupunginhallituksen ehdotuksen valtuusto edellyttää, että kaupunginhallitus jatkuvasti kehittää Helsingin jätehuoltoa tavoitteena mm. ilmaa pahiten saastuttavien talokohtaisten roskanpolttouunien hävittäminen ja uusien jätehuoltolaitosten sijoittaminen alueille, joissa ne vähiten häiritsevät ja edelleen, että kaupunginhallitus tutkii mahdollisuuksia jätteiden hävittämiseen polttamista taloudellisemmalla tavalla» (25.6. 505 §).

Puhdistuslaitoksiin kertyneen lietteen hävittämistä ja lietteen aiheuttaman hajuhaitan poistamista koskevassa, 26.6.1968 tehdyssä aloitteessaan kiinnittivät vt Vanhanen ym. huo-

miota Helsingin rantavesien saastumisesta aiheutuneeseen ongelmaan. Aloitteessa mainittiin mm.: »Saastuneet rantavedet levittävät ympäristöön epämiellyttävää löyhkää, eikä niitä voida käyttää uinti- ja virkistystarkoituksiin. Syntynyt tilanne on korjattavissa vain tehostamalla jätevedenpuhdistusta ennen kuin vesi lasketaan rantavesiin. Helsingin puhdistuslaitosten kapasiteetti on todettu riittämättömäksi, jonka vuoksi jätevesiä on pakko päästää puhdistamattomina mereen. Helsingin puhdistuslaitoksissa käytössä oleva lietteen kuivatus lavoissa ja sitä edeltänyt mädätys hautumoissa on ehkä halvin puhdistustapa, mutta siihen liittyy haittatekijöitä, jotka on vakavasti otettava huomioon kustannuksia laskettaessa. Lavakuivatusmenetelmää käytettäessä tarvitaan mm. runsaasti pinta-alaa. Toinen haittatekijä on puhdistuslaitoksen aiheuttama haju, joka leviää ympäristöön tuulen mukana. Asian tärkeyden ja kiireellisyyden vuoksi olisi tutkimuksen suorittamista varten palkattava suunnittelija tai useampia vain tätä työtä varten, jolloin voidaan odottaa nopeaa tulosta. Kaupunginhallitusta olisi kehotettava kiireellisesti tutkituttamaan jäteveden puhdistuslaitoksiin kertyneen lietteen hävittämistä polttamalla ja ryhtymään toimenpiteisiin lietteen aiheuttaman hajuhaitan poistamiseksi.» Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan myös lautakunnan jäsen Pekkala oli kokouksessa 22.11.1968 jättänyt lautakunnalle laajan samaa asiaa koskevan kirjelmän. Kaupungininsinööri ilmoitti, että katurakennusosastossa oli puhdistamojen lietteen käsittelyn tulevaa järjestämistä varten suoritettu sekä tutkimuksia että kokeita. Kysymys oli ollut sekä lietteen käsittelyn tavasta että mahdollisuuksista sen keskittämiseen. Puhdistamojen rakentaminen ja laajentaminen oli edistynyt jo melko pitkälle. Asian ajankohtaisuuden vuoksi ja nopean ratkaisun saamiseksi olisi lautakunnan asetettava keskuudestaan jaosto valvomaan työtä jo selvitysvaiheessa. Lautakunta olikin päättänyt, että

asiasta laaditaan kokonaisselvitys, jota valvomaan asetetaan jaosto. Tälle kaupunginhallitus oli myöntänyt luvan kokoontua useammin kuin kolme kertaa, kuulla asiantuntijoita ja ottaa sihteeri. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selviytykseksi aloitteen johdosta (15.1. 51 §).

Kaupungin puhdistuslaitoksista aiheutuvien haittojen poistamista koskevassa aloitteessaan huomauttivat vt P. Vennamo ym., että kaupungin puhdistuslaitokset eivät saa olla epäsiisteyden ja hajun levittäjiä. Esimerkiksi Talin puhdistuslaitos levittää kesäisin kilometrien laajuudelta pahaa hajua tuulesta ja säästä riippuen. Asian korjaamiseksi olisi kaupunginhallitusta kehotettava ryhtymään kiireellisiin toimenpiteisiin kaupungin puhdistuslaitosten ympäristön epäsiisteyden ja levittämän hajun poistamiseksi. Yleisten töiden lautakunta mainitsi, että jäteveden puhdistuksessa tapahtuvat monet biologiset ja kemialliset reaktiot synnyttävät ajoittain pahanhajuisia kaasuja. Hajuja lisäävät myös viemäristössä mahdollisesti mätänemistilaan joutunut jätevesi, puhdistusprosessissa ajoittain esiintyvät käyttöhäiriöt ja lietteen käsittely. Hajuhaittojen vähentämiseen oli viimeaikoina pyritty puhdistusprosessin mahdollisimman tehokkaan hoidon lisäksi mm. siivoamalla puhdistamoalueita, käsittelemällä välpeastiat kloorikalkilla, poistamalla pintalietettä entistä tehostetummin, pesemällä päivittäin altaiden reunat ja käytävät, tehostamalla lietteen mädätystä sekä käyttämällä hajunpoistoaineita. Talin puhdistamosta oli liete kesäisin johdettu suoraan kaatopaikalle ja Munkkisaaresta raakaliete oli kuljetettu mahdollisimman pian muihin puhdistamoihin käsiteltäväksi. Puhdistamoihin rakenteilla tai suunnitteilla olevien kloorittamoiden avulla saadaan hajut poistetuksi jäteveden esikloorituksen avulla. Lietteenkäsittelyn kehittämistä tutkiva jaosto tulee tutkimaan myös hajukysymystä. Asutuksen läheisyyden takia jätevedenpuhdistamoiden hajujen vähentämiseen ja siisteyden lisäämiseen olisi

1. Kaupunginvaltuusto

kiinnitettävä erityistä huomiota, vaikka investointi- ja käyttökustannukset tällöin huomattavasti kohoavatkin. Valtuusto katsoi eo. lausunnon riittäväksi selvitykseksi (18.6. 489 §, 15.10. 747 §).

Itäisen suunnan tieyhteyksien rakentamistoimenpiteiden kiirehtimisestä tekivät vt Jokinen ym. 25.5.1966 aloitteen, jossa viitattiin itäisten esikaupunkialueiden liikenteen vaikeutumiseen Porvoontiellä. Näiden itäisten alueiden lähitulevaisuudessa lähes 170 000 asukkaaseen nousevan väestön liikenneyhteydet voitaisiin tyydyttävästi hoitaa vain sellaisella joukkoliikennevälineellä kuin metrolla. Itäisen moottoritien valmistumiseen on arvioitu kuluvan vähintään kaksi vuotta ja laaditun kymmenvuotissuunnitelman mukaan on metro käytettävissä vasta v. 1974. Näin suuri odotusaika saattaa itäisen suunnan liikenteen täysin kestävämmäksi moottoriajoneuvojen räjähdyksmäisen kasvun takia, ellei ryhdytä myös muihin liikennejärjestelytoimenpiteisiin jo kertomusvuoden aikana. Tarvitaan kiireellisiä toimenpiteitä myös sellaisten tieyhteyksien liikenteen käyttöön ottamiseksi, jotka voidaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa ja ilman erityisen suuria taloudellisia kustannuksia saada keventämään itäisen moottoritien liikennesuuhkaa. Esittämänsä johdosta aloitteentekijät ehdottivat, »— että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin, että itäisen suunnan metron rakentamistyöt voitaisiin aloittaa mahdollisimman pian, niin että Puotilan ja Kantakaupungin välinen metrolinjan valmistuminen voitaisiin aloittaa jo 60-luvun aikana, että kiirehdyttäisiin toimenpiteitä Myllypuron ja Lahdentien välisen kehätien osuuden rakentamiseksi ja ohjattaisiin liikennettä Karhunkaatajantien kautta Viikintielle sekä että mahdollisimman pian rakennettaisiin valmiiksi Vuosaaren ja Puotilan tieyhteydet Kissankellontie—Marjanientie—Tulisuontie Roihuvuoren kautta Herttoniemeen». Metronsuunnittelutoimikunta mainitsi aloitteen johdosta, että kaupun-

gin v:ien 1966—1975 pitkän tähtäyksen taloussuunnitelmassa edellytettiin metron Ruoholahdesta Puotinharjuun valmistuvan v. 1974. Valtuuston 19.10.1966 hyväksymän pöytäkirjan mukaan kaupunginhallitusta kehoitettiin ryhtymään kaikkiin välttämättömiin toimenpiteisiin metrolinjan Hakaniemi—Puotinharju töiden aloittamiseksi niin, että se saataisiin liikennöitävässä kuntoon 1970-luvun alussa. Metrolinjan avaaminen välillä Hakaniemi—Puotinharju olisi toimikunnan laatimien selvitysten mukaan mahdollista v:n 1975 alusta lukien, jolloin Keskustan—Puotinharjun metrolinjan siirtyisi alkamaan vasta v:n 1979 alusta. Näiden valmistusaikojen lyhentäminen ei teknillisesti olisi mahdollista ilman suuria kustannusten lisäyksiä. Kaupunkisuunnittelulautakunnan ilmoituksen mukaan on Muurimestarintien—Seppämestarintien—Myllymestarintien muodostama kehätiereitti rakenteilla useissa kohdissa. Tie pyrittiin saamaan kuntoon v:n 1970 loppuun mennessä. Kehätiereittiin kuuluva väli Myllypurosta Lahdentielle avattiin liikenteelle syksyllä 1968. Edelleen oli suoritettu eräitä järjestelyjä aloitteessa tarkoitettua itäisen suunnan liikenneyhteyksien parantamiseksi. Mm. Puotilan liittymän liikennejärjestelysuunnitelmat oli hyväksytty ja pyritään liittymä saamaan valmiiksi v:n 1970 loppuun mennessä. Itäväylän jatkaminen Puotilasta kaupungin rajalle oli suunnitteilla. Hakaniemen—Puotinharjun metroa koskevasta metronsuunnittelutoimikunnan esityksestä lautakunta oli lausunnossaan 21.11.1968 todennut, että koska »lautakunta ei ollut saanut tietoja julkisen liikenteen kokonaissuunnitelmasta, valtionrautateiden tarjoamista mahdollisuuksista, hankkeiden rahoituksesta samoin kuin yhteistyömahdollisuuksista valtion ja naapurikuntien kanssa, hankkeen toteuttamisen ja rakentamispäätöksen osalta asia voitaneen jättää kirjeessä esitetyn tarkastelun varaan.» Lautakunnan vähemmistö oli ollut sitä mieltä, ettei esitetty metrorata vielä ollut toteuttamiskelpoinen. Valtuusto

katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (12.2. 131 §).

Robert Hermansonin tien kunnostamista kävelytieksi koskevassa aloitteessaan huomauttivat vt Matvejew ym., että Etelä-Haagasta puuttui kokonaan asuntokortteleiden keskellä oleva rauhoitettu kävelylväylä. Aloitteentekijät yhtyivät Kaupunginosayhdistys Pro Haagan esitykseen, että ao. viranomaisen tehtäväksi annettaisiin rakentaa Robert Hermansonin tie pyörätiellä varustetuksi kävelykaduksi. Tämä suhteellisen lyhyt katu on hiljattain kunnostettu, mutta ei ollut vielä kestopäällystetty ja voitaisiin se katurakennuspäällikön antaman tiedon mukaan hel-

posti rakentaa kävelykaduksi. Koska katu-tekniilliset työt oli jo aloitettu, olisi asia hoidettava kiireellisesti. Yleisten töiden lautakunta totesi, että tietä alettiin rakentaa kesällä 1968 ja se päällystettiin seuraavan syksyn aikana. Ennen rakennustyön aloittamista oli sovittu liikennesuunnittelu- ja asemakaavaosaston kanssa siitä, että tie rakennetaan jalankulku- ja pyöräliikenteelle tarkoitetuksi kaduksi, jolla kuitenkin sallitaan huoltoajo. Kaupunginhallitus oli 16.6.1969 kieltänyt moottoriajoneuvoliikenteen ko. tiellä tonteille ajoa lukuun ottamatta. Valtuusto katsoi edellä esitetyn riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (15.10. 728 §).

7. Kiinteistöjä koskevat asiat

Hallinnolliset kysymykset

Viranhaltijat. Valtuusto päätti perustaa tonttiosastolle 1.1.1970 lukien 27. pl:n lainoppineen avustajan, 10. pl:n toimistoapulaisen ja 8. pl:n toimistoapulaisen virat (25.6. 502 §) sekä lakkauttaa osaston 27. pl:aan kuuluvan omakotiarkkitehdin viran samasta ajankohdasta lukien (3.9. 594 §).

Valtuusto oikeutti kiinteistöviraston koroittamaan jäljempänä mainittujen diplomi-insinöörien sopimuspalkat seuraaviksi: Kallervo Viljanen 2 900 mk/kk, Väinö Meuronen 2 750 mk/kk 1.1.1970 lukien muutoin entisiin ehdoin (3.9. 595 §).

Kiinteän omaisuuden hankintaa ja luovutusta koskevat asiat

Kiinteistö Oy Toinen linja 7:n eräiden osakkeiden ostaminen. Osakkeiden Myynti Oy Väinölä oli omasta ja KOP:n Osakeyhtiön puolesta tarjonnut kaupungin ostettavaksi

talon I ja II kerroksen tilojen hallintaan oikeuttavat osakkeet. Talon muut kerrokset oli v. 1968 hankittu kaupungin omistukseen. Osakkeiden ostamisesta päättäminen kuului kaupunginhallituksen toimivaltaan. Valtuusto oikeutti kaupunginhallituksen ylittämään kertomusvuoden talousarvion pääomamenoihin osakkeiden ostamiseen, merkitsemiseen ja lunastamiseen merkittyjä määrärahoja 969 150 mk em. osakkeiden kauppahintojen ja kaupoista menevän leimaveron suorittamista varten (21.5. 384 §).

Kiinteistöjen ostot. Kaupunginvaltuusto päätti, että kertomusvuoden aikana ostetaan seuraavat kiinteistöt, tontit, tontinosat ja maa-alueet erinäisillä ehdoilla:

30. kaupunginosassa Arvo Westerlund Oy:ltä sen omaan lukuunsa ja perustettavien asunto-osakeyhtiöiden lukuun aikoinaan hankkimasta, Munkkiniemen kylässä sijaitsevasta tilasta Maryborg RN:o 1³³⁶ rasi-
tuk-
sista vapaana kolme yhteensä n. 2 225 m²:n suuruista, Kuusisaaren asemakaavassa puistoksi merkittyä aluetta kaupunkimittausosaston karttapiirroksen n:o 13516/NA 51